

נערה המאורסה פרק עשירי נדרים ר"ן עב.

ל א ב מיי פיי"א מהל'
נדרים הלכה טו סמג
לאזין רמב טוש"ע י"ד
סימן רלד סעיף יא:
לא ג מיי שם הלכה יא
טוש"ע שם סעיף יח:
לב ד מיי שם פיי"ב הלכה
א טוש"ע שם וסעיף
כא:

פירוש הרא"ש

[illegible]

ס"ט אינמיט אַמרו מע העצל נטרונקע רשע לאַז וכו'. פּרשטי
למעלה (97 סה): אינמיט סיפּא. אַדדייקט מרישאַ דגרושין כּהקמה
דמו [דייק] מסיפּא דכּשטיקע דמו: אי רישא דוקא. דלָא מנִי למינִי
גרושין משום דכּהקמה דמו נסיב סיפּא משום רישא דלָא צעי

מת הבעל נתרוקנה
שמע הבעל או שמע
ומת בו ביום ואי
הדמו ליתני גמי או
הכי ש"מ גירושין
פא יאבל אם שמע
ומת ביום של אחריו
מרת גירושין כהקמה
ע וגירש אלא מדלא
כשתיקה דמו אלא
מיניה אי רישא דוקא
אי סיפא דוקא נסיב
ש נדרה והיא ארוסה
ביום אפילו למאה
מפירין נדריה ש"מ
דאי כהקמה דמו מי
נידרי דאוקים ארום
שמע ארום ראשון אי
אפילו לאחר מאה
רום ושמע האב ידבו
י אבל מכאן ואילך
שמע ⁽⁷⁾ נדרה בו
בו ביום אין יכול
נא בנשואה עסקין
על מיפר בקודמין:
מתנ

וארורה בתחלה ונשואה בסוף היא לא מצי מיפר דאין הצעל מיפר בקודמין ואי נשואה בתחלה וארורה בסוף היא נמי לא מצי מיפר דכיון שנשאת פקע ליה אב וארור איו יכול להפר אלם בשותפות. ונקט ליה לטעמא דאין הצעל מיפר בקודמין משום דהיינו טעמאנא מחמת שמתקן לו אב דלי לאו הכי בעל גרע מארור בתמימי: ולענין הלבא כתב הרמב"ם ז"ל כיון דבעיין לא לאפשיטא לחומרא גרושין בהקמה דמו והיכא נדררה ושמע בעלם וגרשה ואהדרה צימייא לא מצי מיפר לה. אבל הרשב"א ז"ל כתב דהיי דבעיין לא איפשיטא מהני ממתניתא דמיתא עימי ולא פשיטא להו בממירתא דשמואל דאמר לעיל (דף עב.) מנא ה"מ דארור אחרון דשמואל אמר הכי לא שבקינ מאי דפשיטא ליה לשמואל משום מאי דאסתפקא להו בגמרא. וכי תימא אי"כ מ"ט לא [פשטיקין] בעיין מממירתא דשמואל איכא למימר דממתני' או ממתניתא בעו למפשטה ולא ממירתא דאמורא דרבותא הא דבעיין לן לעיל צ"י אין דלומר צ"פ"ק דקדושין (דף ג:) דשלושי דשמיא הוו משום דממתני' או ממתניתא הוה צעי למפשטה ולא ממירתא דאמורא והא נמי דרבותא: מתינ'

דווקא גירושין בשפיקא, ועדין הוא דביראה מצי למתני שמע וגרש, משום כיוסא לא נקיט לא מצי לא בעי: ח"ש נדרה והיא ארורה ונתקדשה בו ביום. וס"ד מלקט בו ביום מירי שמע בעל, ונדרה, ויגרשה הי' ח"ש אי גירושין בהקמה.

אוי רישא דוקא נסיב סיפא משום רישא. כלומר לא תקשה סיפא להרישא אע"ג דמרישא שמעין דגירושין בהקמה דמו ובסיפא שמעין דנכשתיקה דמו לא קיין אהרדי לאימא רישא דוקא דגירושין כי הקמה דמיו והאי דלא תני סיפא ^(א) שמע ויירשה משום דלא נסיב לא אלא משום רישא ותנא לא צבי לאקופי

מידי כסיפא טפי מרישא: א"ר סיפא
(א) נמי דוקא. לגירושין כשתיקה דמו:
הכא במאי עסקין כשלא שמע ארום
ראשון. קודם שגירשה ואחרי מצי
מיפר ארום אחרון הא לאו הכי לא
לגירושין כי הקמה דמו: מצי איריא.
ואי נמיפאר לה לאחר זו דמי דמצי
למיתרסה: הא אפילו לאחר מאה ימים
נמי. אם נתארסה לאחר ליהוי ארום
אחרון מיפר הואיל ולא נראו לארום
ראשון: אין הכי נמי אלא הכ"ע
כשלא שמע ארום ראשון אבל שמע
האבא. והואיל דזו דיוס שמע כריך
להפר זו דיוס כדמכזי דיוס שמעו:
הכא כנשואה עסקין. הא דקמצי
גירשה והחזירה כגון שנשאת ונדה
וגירשה דיוס שמעו והחזירה זו
דיוס דעכשו יאלה שעה אחת לרשות
עממה ואע"פ שהחזירה נעשית
כנשואה לאחר דלא מצי מיפר
דעכשו הן קודמין כדמנן (לשל 97
ע"ה). זה הכלל כל שלא יאלה לרשות
עממה שעה אחת אציה ובעלה מופרין
וגדריה הא יאלה לרשות עממה אין
מופרין משום דאין כבעל מיפר קודמין:
מננ

להפך שמע מינה גירושין כהקמה דמו אמרי ה
והיינו טעמא דאין יכול להפך משום דאין ה

(א) לעיל סח: ע. לקמן עח:.
(ב) [זרכות כה. וש"נ].
(ג) [לעיל כח: וש"נ].
(ד) לקמן פט. (ה) [גיטין
לה: וש"נ]. (ו) [צ"ל הונא].

הגהות הב"ח

(א) גמ' ליתני נמי או
שמע: (ב) רש"י ד"ה אי
ישראל וכו'. קיפא או שמע:
(ג) ד"ה א"ג קיפא דוקא
כו' כשתיקה דמו וכו'
כ"ל ותיבת נמי נמחק:

גליון הש"ס

בְּהָרִ"ן ד"ה א' רישא ב' /
ימצא לאפובי לחו ב' /
תמוה לי הא א"נ מתני
ברישא שמע ושקא וגרסה
בו ביום הו"מ לאפובי
בסיפא שמע ושקא וגרסה
למחר וכמו דקמי במיתה.
וה' יאיר עיני:

מוסף רש"י

בַּנְשׂוּאָה עֹסְקִין. שְׂמֵרָה
נִשְׁמָרָא אַרְוָסָה וְגִירָשָׁה
וְהַיְחִיבָה שְׂמֵינִיכָה לְחֹפֶה
אִין הַנֶּעַל יֹכֵל לִפְרֹ
שׁוּ"פִּי שֶׁלָּה נִתְגַּרְשָׁה
רְצִיבָה בְּשׂוּמִי. דִּיאָן
הַבֶּעַל מִיפֹר בְּקֹדֶמִי.
מִדְּרִישׁ קִדְמִי לְנִשְׁאִין
לְיִשְׁרָאֵל (לֵה): לְאֹתֹן מִדְּרִישׁ
מִגְדָּרָה צִיבִית אִין מִיפֹר
נִעְלָה, אֲזַל אִם הִיּוּ
לְגִילָה מִדְּרִישׁ קֹדֶם שְׂמֵינִי
נִשְׁתֵּיבָה אַרְוָסָה וְנִסְכָּה לֹא
מִלֵּי מִיפֹר (לְעִיר טוֹ).

תוספות

ליתני שמע וגירש. ומה
בו ביום, מדלה תני הכי
ר' ליתני שמע וגירש.
ומת מיום שלחמרו דאין
היה שום, מדלה תני הכי
ר' ליתני שמע וגירש.
אלא אלא מהא רב
למשמע. דשמא רישא
דיוקא ושם סיפא דיוקא,
נלא קשי רישא חסוקא,
ולא קשי דיוקא גירוש'
הסקמ' ובדין הוא ליתני
סיפא שמע וגירש וטבי
סיפא משו' רישא דגירשא